

EMRE İLE İLYAS DEDE

Yeryüzü Memurları Serisi 4

Yeryüzü Askerleri

Seviye: 8 yaş üstü

Emre, dedesi ve babasıyla beraber askerde olan abisi Muhammed'in yemin törenine gittiler. Emre, abisini bir aydır görmüyordu. Bu yüzden abisini çok özlemiş ve bir an evvel görmek istiyordu. Emre aynı zamanda askeriye'nin nasıl bir yer olduğunu da merak ediyordu.

Emre'leri kapıda askerler karşıladı ve tören alanına götürdüler. Yolda giderken her bir bölükte eğitim gören askerleri gördü. Hepsinin kıyafetleri ve silahları aynıydı. Tören alanına varmışlardı. Yerlerine oturdular ve heyecanla askerlerin gelmesini bekliyorlardı. Aradan bayağı zaman geçmesine rağmen askerler hala gelmemişlerdi. Emre artık sıkılmaya başlamış ve sürekli dedesine: "Ne zaman gelecekler? Abimi ne zaman göreceğiz?" diye soruyordu.

Nihayet askerler yavaş yavaş gelmeye başlamışlardı. Tören alanına beş bin tane asker gelecekti. Emre beş bin tane asker arasında abisini nasıl bulacağını düşünüyordu ve dedesine sordu: "Dede, abimi nasıl göreceğiz?"

İlyas dede: "Bak şu en başta gördüğün birinci bölük, onların yanına gelenler de ikinci bölük. Abin de onların içinde." dedi. İkinci bölük askerleri de yerini almıştı. Fakat Muhammed'i bir türlü göremiyorlardı.

Emre'nin babası: **"Ben gördüm. Bakın üçüncü sırada."** dedi. Emre'de görmüştü. Abisini asker kıyafetleri içinde ilk defa görüyordu.

Askerlerin hepsi yerini almış ve tören başlamıştı. Bir tane komutan geldi ve **"Rahat!", "Hazır ol!", "İleri marş!"** ... gibi emirler veriyordu. Beş bin tane asker çok düzenli bir şekilde ip gibi dizilmiş ve bir komutanın verdiği emirle, yürüyor, duruyor hareket ediyorlardı. Emre, bir komutanın bu kadar askeri aynı anda hareket ettirebilmesine hayret etmişti. Çok muhteşem bir görüntüydü. Emre bu gördüklerinden çok etkilenmiş ve dedesine:

"Bir komutanın bu kadar askeri yönlendirmesi ne kadar mükemmel değil mi?" dedi.

İlyas dede: **"Daha mükemmeli var."** diye cevap verdi.

Emre, İlyas dedenin daha fazla askerle yapılan törenler bahsettiğini sandı ve **"On bin askerle yapılan tören mi?"** diye sordu.

İlyas dede: **"Hayır. Daha mükemmeli var."** diye cevap verdi.

Emre: **"Yüz bin mi?"**

İlyas dede: **"Hayır. Daha fazla."**

Emre: **"Bir milyon mu?"**

İlyas dede: **"Hayır. Daha fazla."**

Emre şaşırmıştı. Artık daha fazla sayı söylemek istemiyordu. Belli ki sayıyı ne kadar artırırsa dedesi **"Daha fazlası ve daha mükemmeli var."** diyecekti. Daha mükemmel ve daha fazlası nasıl olabilirdi? O kadar askerin kıyafeti, yiyeceği, silahı nasıl karşılanır ve nasıl yönetilebilirdi? Dayanamayıp dedesine: **"Kim bu askerler ve neredeler?"** diye sordu.

İlyas dede: "Daha fazla ve daha mükemmel olan Allah'ın yeryüzü askerleridir. Bu askerler dört yüz bin çeşit bitki ve hayvanlardır. Bunların sayıları sonsuza yakındır. Bu askerlerin her birisinin kıyafetleri ayrı, kullandığı silahları ayrı, yiyecekleri ayrı ve vazifeleri ayrıdır. Hiç birisinin kıyafeti, silahı ve yiyeceği unutulmayarak ve şaşırılmayarak kâinatın komutanı ve her şeye gücü yeten Allah tarafından karşılanır.

İnsanların ordusundaki askerlerin, kıyafetleri ve silahları aynıdır. Fakat yeryüzü askerlerinin her birisinin kıyafeti ve silahı ayrı ayrıdır. Mesela, leoparların kıyafetleri kürkleridir, silahları ise pençeleri ve dişleridir. Akreplerin kıyafetleri kabukludur, silahı ise zehirli kuyruğudur. Ağaçların kıyafetleri kabukları ve yeşil yapraklarıdır, silahları ise dikenleridir. Gerisini sen düşünebilirsin... Her bahar mevsiminde bu askerlere ayrı ayrı kıyafetleri giydiren, ayrı ayrı silahlarla donatan ve her birisini ayrı bir vazife ile dünyaya gönderen bir komutan tabî ki sonsuz derecede daha mükemmeldir."

Emre, dedesinin anlattıklarını dinledikten sonra hayretler içinde düşünmeye başladı. Dedesinin anlattıklarının hepsi doğrudu. Yeryüzü, kâinatın komutanı olan Allah tarafından kusursuzca yönetilen bir ordu gibiydi. Dünyadaki tüm canlıları yönetebilmek gerçekten muhteşem bir olaydı. Bunları fark edebilmesi çok hoşuna gitti ve dedesine teşekkür etti.

Yemin töreni başlamıştı. Askerler hep bir ağızdan bağırarak yemin ettiler. Nihayet tören bitmişti ve abisini görebilecekti. Dedesi ve babasıyla birlikte abisinin yanına gittiler. Emre direk olarak abisinin kucağına atladı. Abisini çok özlemişti. Abisinin iki günlük izni olduğu için onu da alarak dışarı çıktılar